

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 5. září 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Čeplové a přísedících Jany Řezníčkové Šorelová a M.a Nejedlého , **t a k t o :**

obžalovaný

Christo D. CH.,

nar. xxx ve Sliven, občana Bulharska, naposledy v ČR bytem v xxx, na ubytovně v xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

je vinen že :

dne 3. 2. 2018 na ubytovně v xxx, asi ve 12.30 hod, v době, kdy byl ovlivněn požitím většího množství alkoholu, zatahl z chodby ubytovny v I. patře do jím užívaného pokoje č. xxx proti její vůli **poškozenou nezletilou E. K., nar. xxx**, kterou znal tři roky a proto věděl, že se jedná o dítě předškolního věku, což bylo patrné i ze vzhledu a chování nezletilé, dveře pokoje uzamkl a v pokoji využil fyzické a psychické bezbrannosti jmenované nezletilé, která do té doby obžalovaného měla ráda a říkala mu „dědo“, a v úmyslu dosáhnout svého sexuálního uspokojení stáhnul poškozené legíny, pod nimiž neměla spodní kalhotky, a obnažil jí přirození a současně obnažil i přirození své, nezletilou položil na záda na postel a přinejmenším kromě toho, že si na ni i lehl, olízoval její přirození jazykem a v tomto jednání pokračoval, přestože poškozená po celou dobu volala o pomoc svoji matku, což na chodbě ubytovny zaslechl svědek Antonín P.,

nar. xxx, který přivolal matku poškozené, která začala tlouct na dveře pokoje obžalovaného, který teprve pak dalšího jednání zanechal a dveře odemkl a otevřel, přičemž prožitek z tohoto jednání obžalovaného na psychice poškozené zanechal následek v podobě krátkodobého pomočování poškozené a občasného buzení ze sna, zatím bez přítomnosti posttraumatické stresové poruchy,

t e d y : zneužil bezbrannost jiného a donutil ho k pohlavnímu styku, čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

č í m ž s p á c h a l :

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

z a c o ž s e o d s u z u j e :

Podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání pěti (5) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 80 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na dobu deseti (10) let.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné protialkoholní ústavní léčení.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nezletilé poškozené E. K., nar. xxx, rodné číslo xxx, zastoupené zmocněnkyní Mgr. Kateřinou Kuncovou, advokátkou se sídlem Štefánikova 75/45, Praha 5, nahradit nemajetkovou újmu ve výši 20 000 Kč, přičemž se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy se poškozená podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl Městský soud v Praze k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:

Obžalovaný Christo D. Ch. se do ČR přistěhoval v roce 1992 z ekonomických důvodů, později se vrátil do Bulharska a od roku 1998 nepřetržitě do současné doby pobýval na území ČR, kde pracoval vždy jako brigádně jako stavební dělník. Jak bylo zjištěno, obžalovaný ve volných chvílích nadměrně požíval alkohol, na němž se stal závislý. V ubytovně se mimo jiné cca 3 roky stýkal s rodinou nezletilé E. K., znal jak matku nezletilé, tak nezletilou i její sourozence, proto věděl, kolik je asi poškozené nezletilé let. Dne 3.2.2018 obžalovaný opět požíval ve zvýšené míře alkohol, v uvedený den - již ovlivněn alkoholem- asi v 10.00 hodin navštívil pokoj obývaný rodinou nezletilé, v němž byla matka nezletilé se svojí známou Danou P. a s jejím přítelem F., a ačkoliv ho matka nezletilé posílala pryč, obžalovaný nechtěl odejít a žádal, aby nezletilá poškozená uvařila čaj. Po další výzvě z pokoje odešel, načež matka povolila nezletilé poškozené, aby spolu se svým bratrem A. asi ve 12.00 hodin odešli z pokoje. Poté, kdy odešli a hráli si na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

chodbě ubytovny, uviděl děti obžalovaný před dveřmi svého pokoje a nezletilou do něj za oděv zatáhl, zamkl za sebou, načež nezletilou pohlavně zneužil přinejmenším způsobem popsaným ve výroku rozsudku, odemkl teprve na základě zásahu svědka P., který slyšel volat poškozenou z pokoje o pomoc matku, a který zařídil, aby se matka o události dozvěděla, přičemž matka poškozené dosáhla toho, že obžalovaný otevřel, na místě mu dala facku a věc oznámila policii. Z testu na alkohol, který byl proveden dne 3.2.2018 ve 14.03.16 h. u obžalovaného, bylo zjištěno, že má v dechu 3,12 promile alkoholu, vzorek moči odmítl obžalovaný poskytnout.

Průběh událostí souvisejících s pohlavním zneužitím nezletilé soud zjistil především z výpovědi svědka Antonína P., jehož výpověď koresponduje výpovědi matky poškozené Gabriely S., jakož i výpovědi nezletilé E. K., především soud při posuzování viny či nevin obžalovaného vycházel ze závěru znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetiky, duševní schopnosti nezletilé soud zjistil ze znaleckého posudky znalkyň z odvětví psychiatrie a psychologie, duševní schopnosti obžalovaného ze znaleckého posudku znalců z oboru psychiatrie a psychologie a výslechu dotyčných znalců u hlavního líčení. Další okolnosti související s osobou obžalovaného soud zjistil z výpovědí dalších svědků.

Obžalovaný Christo D. Ch. se v přípravném řízení k tr. činnosti nedoznal, v pozici obviněného popisoval události zcela odlišně a uvedl, že na ubytovně k němu děti chodí pro sladkosti, všichni ho tam znají a říkají mu dědo nebo strejdo. Nikdy k sobě děti netahal na pokoj. Den před tou událostí u něj na pokoji byla E. K., její bratr, M. a L., všichni se dívali na TV a jedli pomeranče. Dne 3. 2. 2018 byl u rodiny s invalidním synem, pak šel na WC a chtěl odnést A. pomeranč, E. šla za ním, vltla mu do pokoje, on ji tam netahal. E. chtěla také pomeranč, ale on ho pro ni neměl. Pak odešel zpátky za tím klukem. E. zůstala na pokoji asi 2 minuty a pokoj nebyl zamčený. Její matka E. za ním sama na pokoj posílala. Stalo se, že se E. na jeho pokoji sama zamkla. E. neosahával, neolizoval jí přirození a neukazoval jí svoje přirození. Sex měl naposledy před 4 měsíci. S matkou E., G., se zná od doby, co bydlí na ubytovně, nikdy s ní poměr neměl. S některými ženami z ubytovny poměr měl. Rodina E. je sociální, on koupil E. k narozeninám boty a její matce dal 100 Kč, aby dětem něco koupila. S matkou E. ani se svědkem P. konflikty neměl.

Na rozdíl od přípravného řízení obžalovaný v hlavním líčení připustil, že k tr. činnosti mohlo dojít a to v době, na níž si nepamatuje. Konkrétně popsal, jak již předchozí den i následující ráno popíjel alkohol, načež odešel za Klárou B., v té době již na sobě cítil vliv alkoholu. Za Klárou B. odešel asi v 10.00 hodin, u nich v bytě ve třech vypili asi půl litr Myslivecké. Potom odešel do svého pokoje, chtěl vzít pomeranč pro jejího syna. Do pokoje nedošel, neboť se stavil v pokoji matky nezletilé Gabriely S., kde byla přítomna poškozená nezletilá a její matka a dál neviděl nikoho. Chtěl po nich čaj, neví, jak dlouho tam zůstal a pak šel do svého pokoje pro pomeranč. Dál si již nic nepamatuje, až do chvíle, kdy ho telefonem probudila Klára B., která mu sdělila, že chce jít k němu a jelikož má syna na invalidním vozíku, šel obžalovaný s vozíkem pomoc. Potom u něj v pokoji sledovali internet až do příchodu policie, proto se obžalovaný domnívá, že k tr. činnosti mohlo dojít jedině v té době, kterou si nepamatuje, nemůže vyloučit, že se tr. čin stal. Pokud jde o rodiny nezl. E. K., s ní se zná obžalovaný tři roky, ví, že nezl. E. do školky nechodila, zná jejího bratra A., který je mladší, a proto se domnívá, že E. do školky nechodila, protože matka s oběma dětmi zůstala v domácnosti. Pokud jde o nezl. poškozenou, obžalovaný se domnívá, že její verbální projev neodpovídá jejímu věku, to posoudil ve srovnání s dalšími dětmi. Když rodinu poznal, nezletilá již chodila, rodině pomáhal finančně, byli na tom bídne, manžel paní S. do práce nechodil, ovšem finanční hotovost jim obžalovaný nedával. Žádné zásadní rozpory se sousedy na ubytovně neměl, pokud se týká sporů, šlo maximálně o hádky, které se většinou týkaly toho, že mu někdo ze sousedů nevrátil peníze, půjčoval maximálně stokrunky. S rodinou nezl. nikdy žádné spory neměl. Pokud jde o tr. činnost, obžalovaný o tom

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

opětovně přemýšlel, že se to mohlo stát, ovšem on si na nic nemůže vzpomenout. Obžalovaný věděl, že nezletilý je 5 – 6 let a její vrstevnice jsou bystřejší, lépe mluví. Nezletilá se u něj nikdy nesvlékla, ovšem jednou byl přítomen tomu, když nezletilá E. jiným dětem ukazovala pohybu sexu, k čemuž jí řekl, že dostane facku. Toto se stalo někdy kolem Vánoc 2017, ostatní děti nezletilé smály, on to její matce neřekl, nepovažoval to za podstatné, domníval se, že ostatní děti to matce nezletilé řeknou. Dále uvedl, že nezl. E. s bratrem v létě chodili po ubytovně nazí. Pokud jde o sexuální život, popsal, že jeho sexuální partnerkou po mnoho let byla L. S., s níž se před dvěma lety rozešel, neboť vztah se vyčerpal. Poté se stýkal s jinými ženami, někdy i se ženami z ubytovny, naposledy před datem 3.2.2018 měl sexuální styk delší dobu před Vánoci. K dotazu, jak si obžalovaný vysvětluje důkazy, které ho usvědčují, odpověděl, že sám nevyklučuje, že se to stalo. Přemýšlel o tom a hovořil s psychologkou, on sám nikdy neměl potřebu sexu s nezletilými, nyní se stydí, nemůže sám sebe pochopit, nemůže pochopit, jak to mohl udělat, určitě za to mohl alkohol. Pokud jde o vztahy s dalšími svědky v této tr. kauze, tak sv. P. obžalovaný nezná, se sv. K. má dobré vztahy, o sv. Šárce P. obžalovaný prohlásil, že fetuje a jelikož byl svědkem toho, že se nezachovala dobře ke své dceři V., což jí vyčetl, tak se párkrát kvůli tomu chytili a svědkyně ho od té doby nemá ráda. Se sv. B. jsou kamarádi, o Ivanu B. ví, že je uklízečem na ubytovně a je to napůl Bulhar a kamarádí se se Šárkou P.. Š. D. je syn L. K. a jemu asi 7 let (z toho vyplývá, že dobře odhauje věc dětí). Š. em neměl žádný incident a dne 3.2.2018 ho obžalovaný neviděl, s L. S. se znal 8 let. V pokoji Gabriely S. strávil obžalovaný 5 – 10 minut (což je v rozporu s výpovědí matky nezletilé), koho v pokoji viděl kromě nezletilé, neví. Neví rovněž, v kolik hodin se vzbudil předtím, než ho telefonem probudila sv. B., neví, jak dlouho spal, neví, zda vůbec spal. Neví, jak dlouho u něj byla sv. B. se synem u něj v pokoji do doby, než přišla policie, neví, zda to bylo hodinu nebo 20 minut, pamatuje si, že její syn Aleš chtěl pustit muziku, kterou mu pustil. Neví, zda před příchodem policie dřímal. Pokud jde o Š. a D., nevybavuje si, že by ho v pokoji Gabriely S. v uvedený den viděl, k dotazu, co dělala v tu chvíli nezletilá, odpověděl, že si hrála s hračkami na posteli a on seděl u stolu. Nevybavuje si, zda si nezletilá prohlížela něco na mobilu.

Zcela rozdílně od obžalovaného v přípravném řízení i v hlavním líčení vypovídali svědci Antonín P., Gabriela S. a nezl. poškozená, svědek **Antonín P. v přípravném řízení** uvedl, že bydlí na ubytovně v xxx na pokoji č. xxx v 1. patře ob jeden pokoj od pokoje obviněného. Dne 3. 2. 2018 odešel kolem 8.30 hod. na nákup. Zpět se vrátil kolem 12.00 hod. Na chodbě v 1. patře si hrály dvě děti, byli to sourozenci, asi 6letá dívka a asi dvouletý chlapec. Svědek si ve svém pokoji vzal láhve a chtěl jít do umývárny pro vodu. Když vyšel z pokoje a zamykal, tak ty děti se honily zrovna přede dveřmi pokoje č. xxx, kde bydlí ten Bulhar Ch.. Najednou se otevřely dveře a objevil se ten Bulhar a chytil tu holčičku za pravé rameno, zatáhl ji dovnitř do pokoje a zamkl. Bulhar svědka neviděl a svědek ze svého místa viděl jeho ruku, jak po té holčičce čapla. Svědek pak zůstal stát, protože nevěděl, co se vlastně děje. Malý chlapec zůstal stát na chodbě za dveřmi a po chvíli odešel. Najednou ta holčička z pokoje Bulhara začala volat „maminko pomoc, pomoc“ a pořád říkala „ne ne“. Bulhar jí na to říkal „neboj se, nic se ti nestane“, ale ta holčička pořád křičela o pomoc. Svědek si v umývárně nabral vodu a pak šel za jednou paní z ubytovny, o níž se domníval, že je matkou té holčičky. Řekl jí, že jí Bulhar vtáhnul dceru do pokoje, ať se tam jde podívat. Ona mu řekla, že má všechny děti doma a že to bude dcera jiné paní. Proto za ní hned šla a obě přiběhly k pokoji Bulhara, kam se svědek také vrátil. Matka té holčičky vzala za kliku od pokoje Bulhara a chtěla jít dovnitř. Dveře ale byly zamčené. Proto pěstí asi 6x na jeho dveře zabouchala. Holčička vevnitř stále volala maminku o pomoc. Asi po jedné nebo dvou minutách Bulhar otevřel dveře. Na sobě měl trenýrky ke kolenům a polokošili nebo tričko. Holčička byla uvnitř v pokoji a svědek ji viděl, jak si natahovala legíny. Pak se chytila maminky za nohu a brečela. Její matka se Bulhara ptala, co dceři udělal a hned mu dala do levé tváře pěknou facku, až zavrávoral a udělal několik kroků dozadu, nic jí na to ale neřekl a pak zabouchl dveře. Chvilí na to za Bulharem do pokoje přišli dva lidé, muž a žena, ten muž pak policistům, kteří

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

přijeli na místo, tvrdil, že s tou ženou byl u Bulhara po celou dobu, a dělal mu tak falešné alibi. Ta návštěva za Bulharem přišla asi 10 minut po odchodu matky s holčičkou. Svědek slyšel Bulhara s někým mluvit, že mu budou dělat alibi a že přece žádné dítě neobtěžoval. Svědek na ubytovně bydlí asi jeden rok a za tu dobu viděl Bulhara asi 4x. Ten Bulhar pije jako duha a pracuje na ranní směny. Asi 5x svědek viděl, jak Bulhar osahává malé děti, třeba je zepředu chytal za přirození a zvedal je do výšky, dělal jim tzv. letadlo. Viděly to i další dvě ženy z ubytovny, ale nic neříkaly, proto svědek také nereagoval.

V hlavním líčení sv. P. vypovídal zcela shodně jako v přípravném řízení, vysvětlil, že pokud hovořil o tom, že poté, kdy obžalovaný na základě bouchání matky nezletilé na dveře jeho pokoje odemkl, viděl, že měl na sobě trenýrky ke kolenům, čímž nemyslel trenýrky stažené ke kolenům, nýbrž kratší končící v úrovni kolen. Poté, kdy na místo dorazila policie a v pokoji obžalovaného byla rodina B., byl obžalovaný oblečen jinak, měl již delší kalhoty, asi tepláky. Pokud jde o svědka B., označil ho za „rapla“, za člověka, který je zvláštní a události zveličuje. Jak B., tak obžalovaný často bývali pod vlivem alkoholu, pak byli bez zábran. B. mu vyprávěl, že obžalovaný postupně zatáhl čtyři holčičky v županu do svého pokoje, kde vždy chvíli setrvaly, zřejmě jim dával sladkosti, k čemuž B. uvedl, že toto nikomu neřekne, B. se zřejmě s obžalovaným zná z Bulharska.

Matka poškozené Gabriela S. v přípravném řízení uvedla, že je matkou pošk. nezl. E. K., se kterou žije na ubytovně v Xxx, v pokoji č. xxx společně s přítelem Danielem K. a dalšími dvěma dětmi A. a Danielou. Dne 3. 2. 2018 přišel k nim na pokoj Kryštof (obviněný) a už byl napitý. Tehdy u ní na pokoji byla její kamarádka Dana P. s přítelem Jakubem F.. Kryštof chtěl, aby mu dcera E. šla udělat čaj. Ona ho požádala, aby odešel. Pak odešla Dana s Kubou koupit cigarety a svědkyně šla se synem A. na záchod, když se vrátili, tak už Kryštof na pokoji nebyl a E. seděla na židli a koukala se na mobilu na Youtube. Pak chtěla jít E. ven, svědkyně ji i s Adámekem oblékla a asi kolem 12.00 hod. je pustila ven. Svědkyně spolu s Danou P. prala prádlo. Asi ve 12.30 hod. přiběhla za svědkyní Šárka P. a řekla jí, že z pokoje Kryštofa slyší její E. volat „maminko pomoc“. Šárka P. bydlí na pokoji č. xxx ve stejné ubytovně. Svědkyně ihned běžela k pokoji č. xxx, kde Kryštof bydlí, a slyšela dceru volat o pomoc. Začala proto bouchat na dveře, aby Kryštof otevřel, protože bylo zamčeno. Asi po půl minutě Kryštof konečně otevřel a ona mu rovnou střítila facku. V tu chvíli měl na sobě Kryštof tričko a asi kalhoty, nahý určitě nebyl. E. stála v prostředku pokoje kousek od postele a natahovala si legíny, měla je jakoby pod zadkem. Nikdo jiný v tom pokoji nebyl. Ten pokoj má asi jen 14 m² a když se otevrou dveře, je vidět celou místnost. Ten den E. neměla spodní prádlo, jen ty legíny. Když se E. obléká sama, tak si kalhotky nebere, ten den se oblékala sama. Kryštof byl stoprocentně opilý, na nohou ale stál. Když bouchala na dveře pokoje, tak tam byl pán z pokoje č. xxx. Ten šel nejdřív za Šárkou P., protože si myslel, že o pomoc volá její dcera V.. Když se svědkyně s dcerou vrátila zpět na jejich pokoj, poprosila Danu P., aby zavolala policii. Poté k nim přišla Šárka P. a řekla jí, že si Kryštof na pokoj přivedl paní Kláru, která má syna na invalidním vozíku. Po příjezdu policie na ubytovnu jí Š. D. syn její kamarádky Lucie K. říkal, že viděl Kryštofa sahat E. přes legíny na přirození. K tomu mělo dojít ten den ráno, když k nim Kryštof přišel pro ten čaj. E. pak policistům sama řekla, že jí Kryštof stáhl kalhoty a sahal jí na pipinu a pak ukazovala pohyby jazykem, jako když líže zmrzlinu. To jí prý Kryštof dělal na pipině. Obviněného zná z ubytovny asi 3 roky. On bral její děti E. a A. jako svoje vnoučata a kupoval jim sladkosti a ovoce. E. koupil v roce 2017 k narozeninám sandály. E. mu říkala dědo. Na ubytovně koluje fáma, že ho křivě obvinili proto, že už jim nechťel půjčovat peníze na bydlení. To ale není pravda, v životě jim nic nedal ani nepůjčil. E. za ním občas chodila do pokoje, dveře od pokoje byly ale vždy otevřené. Svědkyně ji chodila často kontrolovat, protože u E. je podezření na ADHD, takže chvíli neposedí. Kryštof je přátelský k dětem, ale agresivní k okolí. Když měl práci tak nepil, jinak byl nalitý. Jednu dobu i E. zakázala k němu chodit, kvůli jeho pití. Když je Kryštof opilý, tak je přítulný ke všem ženám a svědkyni jednou i

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

sáhnul na zadek a její přítel mu dal facku. Ke Kryštofovi chodí skoro všechny děti z ubytovny, nikdy ale neviděla ani neslyšela, že by je Kryštof obtěžoval. Na ubytovně se také povídalo, že si to E. vymyslela a že ta Klára Kryštofovi dosvědčí, že tam žádné dítě nebylo, protože ona tam s ním byla celou dobu. Po té události se E. začala znovu počurávat, přitom od dvou let věku byla zcela bez plínek. Také s sebou začala všude nosit panenku, nechtěla zůstat sama a několikrát se v noci vzbudila se špatným snem a volala ji.

V hlavním líčení matka nezletilé potvrdila svoji výpověď z přípravného řízení. Na položené dotazy uvedla, že výpovědi Š.a D. věří, chlapec si nevymýšlí. Potvrdila, že na chodbě slyšela volání dcery „maminko, pomoc“, potvrdila, že ve chvíli, kdy obžalovaný odemkl a otevřel dveře, měl na sobě delší tričko, tedy neví, zda kalhoty ke kolenům, které měl pod ním, měl oblečeny či ne. Pokud jde o její dceru, tak by bez důvodu o pomoc nevolala, zvláště když obžalovaný jí předtím dával pomeranče, bonbony a koupil jí i sandály, nikdy předtím jí neublížil. Co se týče svědectví Ivana B.a, uvedla svědkyně, že s ním se její dcera nestýká, viděli se jen na chodbě. Tvrzení svědka B.a z přípravného řízení o tom, že obžalovaný zhruba 30x zavřel nezletilou do pokoje a zamkl, svědkyně tuto možnost vyloučila (zkontrolovat podle hlavního líčení). Co se týče návštěv nezletilé na pokoji obžalovaného, tak s nezletilou do pokoje k obžalovanému chodila ona, či její partner, nikdy nebylo zamčeno. O události ihned dne 3.2.2018 slyšela svědkyně od dcery, neboť slyšela jak dcera říká první hlídce policie, která na místo přijela, že jí obžalovaný stáhl kalhoty, poté přijela kriminální policie, které dcera vyličila, jak jí obžalovaný olizoval přirození a tuto verzi stále opakovala, nepopisovala, že by si na ní obžalovaný lehal a pokud jde o věrohodnost dcery (viz shodně se znalkyněmi z oboru dětské psychologie a psychiatrie), že toto by si dcera nevymyslela, nikdy nic podobného neviděla v televizi, matka kontroluje, na jaké programy se dcera dívá a co si pouští. Pokud jde o výraz „šukat“, z prostředí rodiny tento výraz nezletilá nezná, ovšem v minulosti došlo na ubytovně k podobnému zneužití zhruba 10 dívky, která je nyní ráda středem pozornosti, tato podobné výrazy používá, tudíž dcera to mohla slyšet od ní, i když svědkyně takový výraz od dívky neslyšela. Tato dívka později dělala různé věci, ukazovala chlapcům spodní kalhotky. Pokud jde o následky tr. činnosti obžalovaného na psychice poškozené, ta se začala počurávat, lehala si na plyšového psa, což rodina oznámila vyšetřovatelce i pracovním OSPOD s tím, že se týden asi počurává, tyto potíže po týdnu přestaly a ty věci přestala nezletilá dělat. Asi týden před plánovaným výslechem svědkyně u hlavního líčení, zřejmě proto, že pozorovala nervozitu na matce, začala mít nezletilá podobné problémy, svědkyně se ovšem o svém budoucím výsledku před soudem před nezletilou nezmiňovala. K dotazu, zda mohla nezletilá pozorovat sex svědkyně s partnerem, uvedla, že s určitostí nikdy toto neviděla (k tomu viz níže vyjádření znalkyň z oboru psychiatrie a psychologie). K dalším dotazům svědkyně uvedla, že nebyla dne 3.2.2018 v pokoji, když přišel nezl. Š., viděla, že obžalovaný je opilý a přišel již ráno asi v 9.00 hodin a zůstal u nich v pokoji asi do 11.00 hodin. Pokud byl obžalovaný opilý, což bylo často, byl agresivní, ovšem slovně, ostatní urážel. 3.2.2018 u nich v pokoji žádný alkohol nebyl, seděl na židli a díval se na ně. Svědkyně asi v 11.00 hodin odešla se synem na WC, a když se vrátila, tak obžalovaný v pokoji nebyl. Nezaregistrovala, že by u nich v pokoji obžalovaný usínal, povídal si s nezl. E. Asi ve 12.30 hodin slyšela svědkyně volání dcery o pomoc z pokoje obžalovaného. Krom toho, že se asi týden před hlavním líčením začala dcera počůrovat, tak se občas budí ze spaní, ale svědkyně nerozumí, co volá. Toto trvá asi týden. Rodina s dcerou navštěvuje jak OSPOD, tak plánují v budoucnu navštěvovat dětskou psycholožku, jak bylo doporučeno pracovníky OSPOD a hned po incidentu navštívili dětské krizové centrum, aby byly negovány nepříjemné vzpomínky nezletilé na tr. činnost. Co se týče požadavku na nemajetkovou újmu ve výši 100 000 Kč, tento požadavek svědkyně v hlavním líčení blíže neobjasnila, pouze uvedla, že sumu navrhla právnička, tj. Mgr. Kuncová.

Verzi svědků Antonína P. a Gabriely S. potvrdila **svědkyně Šárka P.**, která uvedla v přípravném řízení, že bydlí na ubytovně v Xxx na pokoji č.xxx s přítelem Lukášem N. a jejich dětmi M.em P.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

a V. N., a to asi tři roky. Ten den byla na pokoji se synem a přítelem, dcera byla u babičky. Někdy dopoledne k nim přišel pán s pokoje č. xxx, že z pokoje Kryštofa křičí nějaká holčička o pomoc a volá maminku. Ten pán si myslel, že to je dcera svědkyně V.. Svědkyni došlo, že to bude malá E., protože V. to být nemohla. Proto hned utíkala za E. mámou, G. S. a řekla jí, co se děje. G. ihned běžela k pokoji Kryštofa a asi dvě minuty klepala na dveře. Když Kryštof otevřel, tak mu G. rovnou vrazila facku, vzala E. a šly volat policii. Svědkyně šla s G. a E. k nim na pokoj, kde zůstala asi 10 minut. Když se vracela do svého pokoje, tak potkala na chodbě Kryštofa, jak šel opilý dolů po schodech pomoci paní z pokoje č. xxx, která má syna na vozíčku. Kryštof měl stažené kratásky nebo tepláky tak, že mu z nich lezl zadek, a pomáhal té paní s vozíkem nahoru. Pak ke Kryštofovi přišel i manžel té paní, ten byl také opilý, protože ti dva pořád pijou. Pak přijela policie a ta paní u Kryštofa pořád hulákala, že Kryštof nikam nepůjde, že je hodný a nic neudělal. Kryštofa zná jako muže, se kterým bydlí na stejné chodbě, dva pokoje od něj. Kryštof je agresivní povahy a hodně pije a každému vyhrožuje. Polovina ubytovny se ho bojí. Když je ale strážlivý, dá se s ním mluvit. Když přijde Kryštof z práce, tak třeba tři dny pije v kuse. Občas za ním chodí pít další Bulhar z ubytovny, který bydlí v přízemí ubytovny. Kryštof mu pak z vězení dopisem odkazoval nějaké svoje věci. Kryštof se k dětem choval normálně, takové jednání vůči E. by od něj nikdy nečekala. Nikdy nebyla svědkem toho, že by Kryštof děti z ubytovny jakýmkoliv způsobem obtěžoval. Neví o tom, zda rodina E. má s Kryštofem nějaké nevyřízené účty nebo dluhy. E. zná od jejího narození, je to hodná holka, i když občas odmlouvá.

V hlavním líčení nic k tomu svědkyně nic podstatného nedodala.

Svědčce Lucie K. v přípravném řízení uvedla, že bydlí na ubytovně v Xxx na pokoji č. xxx se svým přítelem Františkem B. a se třemi dětmi Š., M. a K.. Ten den, kolem poledne si šli její starší synové Š. a M. hrát ven s míčem s E. K. a jejím bratrem A. Š. si šel nahoru k paní S. půjčit míč a čekali na E. s M. venku. Asi za 10 minut k nim přiběhla paní S., tj. E. matka a prosila ji, aby ji i s E. odvezla do Vinohradské nemocnice. Paní S. byla úplně mimo a hodně vyklepaná. Svědkyně ji zná již 4 roky, tak to hned poznala. Ptala se, co se stalo. Pí S. jí říkala, že E. byla u toho Kryštofa a sousedi ji slyšeli volat o pomoc, tak pro pí S. přišli. Když pí S. přišla ke Kryštofovi na pokoj, viděla E., jak si obléká kalhotky a kalhoty nebo legíny. Po tomto sdělení šla pí S. volat policii. Svědkyně oblékla nejmladšího syna K. a šla nahoru zjistit, co se vlastně stalo. Nahoře u pokoje pí S., asi číslo xxx, už byla policie i oba starší synové svědkyně. Rodina pí S. bydlela celou dobu na pokoji xxx a teď bydlí v pokoji hned naproti, asi je to číslo xxx. Na místě jí policista řekl, že chce vyslechnout syna M.a. Ona mu sdělila, že to nemá cenu, protože se M. psychiatricky léčí a je nedůvěryhodný. Pak řekla pí S., že něco měl vidět Š.. Policista si ho vzal i se svědkyní stranou a Š. mu řekl, že když šel k pí S. do pokoje pro míč, tak tam viděl opilého Kryštofa. Ten seděl po pravé straně E. a osahával ji mezi nohama. To Š. ukazoval sám na sobě. Kryštof měl E. hladit přes kalhoty, nikdo jiný tam v tu chvíli nebyl. Pravé jméno Kryštofa nezná, ví jen, že je to Bulhar. Bydlí nahoře v prvním patře, vzadu. Kryštof hodně pije, vždy z něj táhne alkohol. S Kryštofem svědkyně žádné konflikty neměla. Syn Š. byl z té události vyjukaný, bral Kryštofa jako kamaráda. Ten samý den pozdě večer ke svědkyni na pokoj přišla pí S. s partnerem a E.. E. jí sama začala říkat, co jí Kryštof dělal a přitom dělala jazykem pohyby, jako když líže zmrzlinu. Od té události se E. začala počurávat. Kryštof se k dětem na ubytovně choval hezky, E. mu říkala dědo. Dával dětem bonbóny a někdy synům svědkyně dal třeba 20 Kč. Měl na ubytovně i přítelkyni L.. Kryštof neměl s rodinou E. žádné problémy, peníze jim nepůjčoval. Bral E. jako svoji vnučku a jednou jí koupil boty. Svědkyně se s pí S. hodně kamarádí, jsou jako sestry, takže o nich ví všechno. Na ubytovně se teď povídá, že si to E. vymyslela. Z vlastní zkušenosti svědkyně ví, že E. někdy něco říká a za tři hodiny to říká úplně jinak. E. má ADHD. O této události ale už měsíc mluví pořád stejně. Tyto řeči by na ubytovně měla šířit paní, která má invalidního syna na vozíku a ta tvrdí, že se to stát nemohlo, protože ona byla u Kryštofa celou dobu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

V hlavním líčení svědkyně vysvětlila, že synovi Š.ovi je 10 let a vysvětlila, proč považuje jeho tvrzení za věrohodné, tedy i to, s čím se jí syn světil, to je, že 3.2.2018 viděl v pokoji rodiny nezletilé, jak opilý obžalovaný sáhl rukou přes oblečení rukou do rozkroku poškozené. K tomu jí syn řekl, že tohle se dělat nemá. Nezletilá údajně dávala ruku obžalovaného pryč, a říkala, že to nechce (k tomu viz výslech znalkyň z oboru dětské psychiatrie a psychologie včetně výpovědi nezletilé před vyšetřovatelkou). Pokud jde o vztah nezl. E. k obžalovanému, tak ta ho měla dříve ráda, údajně svědkyně slyšela popisovat, co jí obžalovaný v zamknutém pokoji měl dělat. Výpověď nezletilé v tomto směru považuje svědkyně za věrohodnou, protože událost líčila stále neměnně, přičemž jde o dítě, které v jednu chvíli něco řekne a za chvíli to řekne úplně jinak. V tomto případě popisovala lízání jako, že Kryštof lízal zmrzlinu a naznačovala pohyby při souloží, tedy pokaždé se při vyprávění se tímto způsobem „vlnila“. Co se týče dětí svědkyně, která má tři syny, tak obžalovaný jim nikdy neublížil, synové měli obžalovaného rádi. Co se týče výrazu „šukat“, tento svědkyně nikdy od nezletilé E. neslyšela, v její rodině se takové výrazy nepoužívají, ovšem na ubytovně bydlí ještě další dívky, mezi nimi L., která si předčasem prošla něčím podobným a která si servítky při vyprávění nebere.

Nezl. Š. D., jehož výpověď z přípravného řízení soud postupem podle § 102 odst. 1 tr. řádu přečetl, v přípravném řízení uvedl, že ten den, asi v 11:00 hod. si chtěl půjčit fotbalový míč od mámy E. K.. Proto šel na jejich pokoj č. xxx. Tam byla jenom E. a Kryštof. Kryštofa zná z chodby, je mu asi 40 – 50 let. Míč byl na pokoji na zemi vedle bot. Svědek se k němu ohnul a uviděl, jak E. seděla na židli vlevo od vchodu u jídelního stolu a měla nohy pokrčené v kolenou s chodidly nahoře na židli. Kryštof seděl na židli vpravo od E., bokem k ní. E. měla na sobě tepláky nebo legíny a Kryštof červené $\frac{3}{4}$ kalhoty a tričko s dlouhým rukávem. Viděl, jak Kryštof E. sahal mezi nohy na pipinu. Ona si přitom hrála na mobilu. Svědek byl v tom jejich pokoji asi 5 minut, pak se díval, co na tom mobilu dělá. E. se dívala na pohádku, na Elzu a Annu. Když se koukal E. do mobilu, tak Kryštof jí začal sahat mezi nohy, pravou rukou jí šmrdlal přes tepláky na pipině. E. mu dávala ruku pryč a říkala mu, ať ji nechá být. On to ale stejně začal dělat. Dělal to asi 2 minuty. Byl hodně opilý a měl v ruce pivo. Svědek také Kryštofovi říkal, aby to E. nedělal. Asi po 5 minutách odešel. Ten samý den za nějakou dobu tam přijela policie a Kryštofa odvezli. Na svědka Kryštof nikdy nic nezkoušel, byl na něj hodný. Když tam přijela policie, tak jim řekl, co v pokoji E. viděl, řekl to i své matce. Neví, jak se pozná, že je muž vzrušený. Podle něj to Kryštof dělal proto, že byl opilý a asi mu přeskočilo. Svědek ví, že tohle se dětem dělat nesmí, jemu to nikdo nedělá.

Pokud jde o tvrzení svědka Antonína P. o tom, že někteří obyvatelé ubytovny poskytnout obžalovanému alibi, tak z výpovědi **svědkyně Kláry B. z přípravného řízení** vyplývá, že bydlí na ubytovně v Xxx na pokoji č. 7 s přítelem Martinem Pawelkem a se svým synem Alešem Chromkem. Dne 3. 2. 2018 nějak po obědě šla se synem ke Kryštofovi na návštěvu. Byli tam asi pět minut, když přijela policie. Ta obvinila Kryštofa z toho, že měl zneužít nějakou E.. Svědkyně lidi na ubytovně nezná. Nejdřív se Kryštofa zastala a řekla policii, že nic neudělal. Pak ale musela odejít. Ještě před návštěvou u Kryštofa vypila doma asi dva panáky alkoholu a spolu s Kryštofem vypila další tři panáky. Na ubytovně bydlí asi 5 měsíců a Kryštofa zná asi 4 měsíce. Občas k nim Kryštof chodil na návštěvu. Moc toho o něm neví, jenom, že je to Bulhar. Kryštof se občas hodně napil, ale u nich se vždy choval slušně. Jestli to té E. udělal, tak je to teda pěkný čuně. K synovi svědkyně se Kryštof vždy choval slušně, a nikdy neměl nějaké narážky na malé děti. Není pravda, že by policii říkala, že byla u Kryštofa na pokoji dlouho, proto to Kryštof nemohl udělat. Pokud to říkala, tak si na to nevzpomíná, a není to pravda. Na pokoj k němu přišla krátce před příjezdem policie.

Svědkyně B. v hlavním líčení uváděla rozporuplné údaje, z její výpovědi bylo zřejmé, že si buďto události nepamatuje, anebo se snaží svoji výpověď z přípravného řízení upravit, v každém

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

případě se dostávala do rozporu mezi svojí výpovědí z přípravného řízení i do rozporu s údaji obžalovaného (otázka, zda probudila obžalovaného mobilem, rozporuplné údaje svědkyně o tom, zda jí obžalovaný pomáhal či ne stěhovat syna na invalidním vozíku, rozpory ohledně svědkyní v uvedený den vypitého alkoholu apod).

Svědék Ivan B. v přípravném řízení uvedl, že bydlí na ubytovně v Xxx na pokoji č. xxx už dva roky. Kryštof bydlí na pokoji č. xxx a seznámili se hned, když se svědek přistěhoval. Kryštof je bezproblémový člověk, ale když se napije, a on pije hodně, tak je agresivní. Kryštof denně vypije asi litr vína a litr tvrdého alkoholu. Několikrát ho Kryštof v opilosti napadl, ale svědek se mu dokázal ubránit, i když je takové tintítko a Kryštof je hora masa. O té události nic neví. Dne 3. 2. 2018 viděl Kryštofa sedět na chodbě celého zkroušeného a všude kolem byli policajti. Až druhý den se dozvěděl, že policie Kryštofa odvezla. Asi před rokem se s Kryštofem pobili, Kryštof ho napadl, byl opilý, měl rejpavou náladu a chtěl se prát. Od té doby už svědek ke Kryštofovi nechodil. Ví o tom, že ke Kryštofovi chodily děti pro bonbóny. Někdy Kryštof sám nosil bonbóny E. K., někdy chodila i ona k němu. Svědek hodněkrát viděl, jak E. přišla ke Kryštofovi do pokoje a Kryštof hned zavřel dveře a zamknul. To se mohlo stát klidně 30x. Jak dlouho tam s ním E. byla, svědek neví. S Kryštofem o tom nikdy nemluvil, Kryštof nikdy neříkal, že by se mu líbily malé holky. Neví o tom, že by si matka E. od Kryštofa půjčovala peníze. Nikdy neviděl, že by Kryštof obtěžoval jiné děti. I když spolu ještě pili, tak nikdy nemluvili o sexu nebo o holkách.

Svědék Ivan B. v hlavním líčení rovněž změnil výpověď, uvedl, že si tvrzení ohledně toho, že obžalovaný asi 30x zatáhl nezletilou E. do pokoje a zamkl, vymyslel, protože měl na obžalovaného vztek, v hlavním líčení vypovídal ve prospěch obžalovaného. Mimo jiné uvedl, že na ubytovně uklízí a bydlí tam dva roky, od obžalovaného si nikdy nepůjčoval peníze, ovšem když byl obžalovaný opilý, měl s ním spory, a proto údaj o tom, že obžalovaný 30x zamkl nezl. E. v pokoji uvedl, aby obžalovanému ublížil a uškodil. V Bulharsku svědek nikdy nebydlel, narodil se v Karlových Varech. Nikdy neviděl, že by nezl. E. chodila za obžalovaným do pokoje, neviděl nikdy u obžalovaného žádné děti.

K osobě obžalovaného byla v přípravném řízení vyslechnuta i **svědkyně L. S.**, její výpověď v hlavním líčení soud přečetl a vyplývá z ní, že svědkyně bydlí na ubytovně v Xxx na pokoji č. xxx obžalovaného zná asi 12 let. Seznámili se v roce 2006 na xxx, kde on tehdy bydlel na ubytovně a ona kousek odsud v podnájmu. Chodili spolu celkem 9 let a společně bydleli na ubytovnách. Obviněný měl problém s prací, pracoval na stavbách a v zimě neměl práci. V té době také už dost pil, byl čerstvě po rozvodu, ale nebyl ještě tak vypitý jako teď. Svědkyně to sama finančně už neutáhla. Po dobu jejich vztahu, třeba tři týdny vůbec nepil. Ale když začal pít, tak pil třeba 4 dny v kuse. Kryštof pil všechno co teklo. Denně vypil 2 litry vína a asi láhev vodky. Když domů přinesl nějaké peníze, tak je propil. Kryštof chtěl mít se svědkyní děti, ale ona to nechtěla. Strízlivý byl Kryštof super chlap, ale opilý byl arogantní a agresivní. Několikrát na něj volala policii, protože ji fyzicky napadl. Dokonce na něj podala trestní oznámení. Pořád jí sliboval, že už přestane pít, ale nikdy to nevydržel. Rozešli se v roce 2014, od té doby spolu nejsou v kontaktu. Občas se potkají před ubytovnou a pozdraví se, to je vše. S Kryštofem vedli normální pohlavní život, jemu to šlo, i když byl opilý. Kryštof nevyžadoval žádné neobvyklé praktiky, zpravidla souložili v poloze misionáře. Zda Kryštof masturboval, svědkyně neví, je v tomto směru trochu puritánská. O té události svědkyně vůbec nic neví, i když ten den byla ve svém pokoji. Kryštof se často hádal s lidmi kvůli penězům, které jim půjčil a oni mu je pak nechťeli vrátit. Nikdy si nevšimla, že by Kryštof projevoval náklonnost k malým dětem. Sex měli vždy po tmě a hlavně rychle. E. chodila často ke Kryštofovi do pokoje pro bonbóny, nebo mu pomáhala s vařením. E. mu říkala dědo.

Z výše popsaných důkazů vyplývá, že proti obhajobě obžalovaného z přípravného řízení stojí výpovědi svědka Antonína P., Gabriely S. a Šárky P. a především výpověď nezl. E. K..

Nezl. poškozená byla vyslechnuta dne 5. 2. 2018 ve speciální výslechové místnosti KŘ PČR hl. m. Prahy a její výslech byl zaznamenán na DVD, které tvoří součást spisu. Poškozená po poučení přiměřeném jejímu věku uvedla, že si hrála venku na chodbě a strejda xxx (tak označuje obžalovaného) ji chytil za tričko a zatáhl dovnitř. Na chodbě s ní byl ještě A., který v tu chvíli utekl pryč. Poškozená předvedla, jak ji měl strejda držet. Ten strejda na ni před tím byl hodný, dával jí bonbóny, sušenky a čokolády, ale býval opilý. Jeho pravé jméno nezná. Vevnitř v pokoji ji strejda svléknul tričko a tepláky, sám byl také nahatý. Stáhnul jí také kalhotky a položil ji na postel na záda. Pak si k ní sedl, nejprve jí jazykem olizoval přirození a potom jí dal přirození na pipinu a hýbal pánví. Celé toto jednání označuje poškozená jako „šukání“. Potom na pokoj začala klepat maminka a ona volala o pomoc. Strejda řekl, že se musejí obléknout a jít otevřít. Celé jednání poškozená názorně předvedla na anatomických loutkách. Celé toto jednání se stalo jenom jednou. Strejda nechtěl, aby se ho nějak dotýkala, ani jazykem. Ten strejdův pindík byl modrý a černý. Když jí dával toho pindíka k pipině, tak na ní ležel. Když na dveře bouchala maminka, tak měl zrovna strejda hlavu mezi jejíma nohama a schovaného pindoura. Po celou dobu u toho nic neříkal. Jeho jednání ji nebolelo. Po celou dobu ona s rukama nic nedělala. Strejdu nemá ráda, její kamarád to není, ani maminka ho nemá ráda. Strejda je teď u policajtů, protože ji šukal. Jeho jednání se jí nelíbilo.

Ačkoliv, jak vyplývá z doslovného přepisu její výpovědi na čl. 125 – 139 (DVD bylo v hlavních částech při hlavním líčení puštěno, výpověď nezletilé přečtena podle § 102 tr. řádu) nezletilá zejména pro svůj věk některé události nereprodukuje přesně, přesto soud shodně jako znalkyně z oboru dětské psychiatrie a psychologie považoval její výpověď jako celek za zcela věrohodnou, za výpověď, která nebyla předem naučená a nebo někým ovlivněna. Jelikož nezletilá během výpovědi popisovala opakovaně, že obžalovaný poté, co obnažil jí i sebe, na ní ležel, pohyboval pánví, přičemž svůj penis měl na jejím přirození, tak přestože při gynekologické prohlídce nezletilé dne 8.2.2018 nebylo zjištěno porušení hymenu, soud výpověď poškozené považoval za věrohodnou a dospěl k závěru, že obžalovaný se i tohoto jednání popisovaného poškozenou opakovaně dopustil, ovšem aniž by faktickou soulož s poškozenou uskutečnil. Důvod, proč soud výpověď poškozené jako celek považoval za věrohodnou, vyplývá z toho, že její obsah koresponduje v první řadě zcela objektivnímu důkazů, a sice závěrům **znalců z oboru genetiky**, kteří zkoumali vnitřní stranu legín poškozené a ze slin nalezených na rubové straně strečových kalhot poškozené, zjistili shodu s DNA stanovené z bukálního stěru obžalovaného.

V hlavním líčení zpracovatelé znaleckého posudku upozornili, že na rubové straně legín poškozené byly zjištěny sliny obžalovaného. Ke zkoumání Y haplotypu bylo přikročeno proto, aby profil DNA zajištěný na rubové straně legín poškozené, a který v mnoha vzorcích odpovídal obžalovanému, ovšem nikoliv kompletně, k upřesnění identifikace pachatele jde o další typ analýzy zaměřený na mužskou část, přičemž byla zjištěna shoda ve všech znacích DNA zjištěného na vnitřní straně legín, což znamená, že sliny na tomto místě nalezené buďto patří obžalovanému, anebo jeho otci, dědovi, či synovi, tedy někomu v přímé mužské linii rodiny obžalovaného.

Z nálezu ze zkoumání Y haplotypu tedy soud v kombinaci se vzorkem slin nalezených na vnitřní straně legín poškozené, soud bez jakékoli pochybnosti dovodil, že sliny patří obžalovanému, tudíž i výpověď nezletilé, tak jak je zachycena v přepisu i na DVD, lze považovat jednoznačně za věrohodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

Z nálezu slin obžalovaného na vnitřní straně legín poškozené, tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaný v uvedený den musel poškozenou pohlavně zneužít způsobem, který sama popsala, jinak by se jeho sliny na vnitřní straně kalhot nemohly nalézt.

Krom tohoto zcela objektivního důkazů výpověď poškozené koresponduje, jak shora uvedeno, i výpovědi nejen matky poškozené, která potvrdila, že obžalovaný byl v pokoji s poškozenou zamčený, jakož i výpovědi svědkyně Šárky P., ale především výpovědi svědka Antonína P.a, který na dané věci není příbuzenským poměrem s poškozenou anebo osobními vazbami k rodině poškozené zainteresován. Ze všech těchto důkazů vyplývá – vzdor tvrzení obžalovaného z přípravného řízení - že poškozenou obžalovaný zatáhl do svého pokoje, zamkl za ní, svědek slyšel volání poškozené o pomoc, přičemž svědek i matka nezletilé poté, kdy byl obžalovaný nucen pokoj odemknout, viděli, že poškozená si právě natahuje legíny a na vnitřní straně těchto legín byly nalezeny sliny obžalovaného. Ze skupiny těchto důkazů vyplývá nejen, že obžalovaný musel mít ve chvíli zneužívání obnažený penis, jak tvrdí poškozená (která mimo jiné ztopoření i barvu penisu popsala), i to, že poškozená nelže, pokud popisuje, že na ní obžalovaný ležel a penisem se dotýkal jejího přirození, pokud by tomu tak nebylo, stěží by obžalovaný měl důvod obnažovat svůj penis, když - jak byla na to byla cíleně tázána poškozená - po poškozené nechtěl, aby se jeho penisu jakkoliv dotýkala.

Ze skupiny těchto důkazů také vyplývá, že není podstatné, zda nezletilá při svém výsledku na jednom místě poněkud nepřesně uvedla, že u incidentu byla i její matka (viz přepis na čl. 128), která viděla, jak poškozená „šukala“ (viz přepis na str. 129), neboť poškozená jinak vše líčí ve shodně s objektivními důkazy a ostatně přítomnost matky a otce na místě v závěru své výpovědi uvedla přesně. Duševní vyspělost poškozené a věrohodnost její výpovědi zjišťoval ze znaleckého posudku **znalkyň z odvětví dětské psychiatrie a psychologie** a z výsledku těchto znalkyň u hlavního líčení. Znalkyně ve svém písemném posudku shodně uvedly, že byla zkoumána osobnost pošk. nezl. E. K.. V závěru znaleckého posudku znalkyně shodně uvedly, že úroveň mentálních schopností poškozené nezletilé a jejich vývoj je značně nerovnoměrný. Celkově odpovídá úrovni 50 měsíců, což při chronologickém věku 70 měsíců odpovídá spodní hranici slaboduchosti. Nerovnoměrné výkony v jednotlivých subtestech svědčí i pro nízkou stimulaci rozvoje. Osobnost poškozené nezletilé je stále ve vývoji, aktuálně je značně simplexní na úrovni staršího batolete s mírným přesahem do vývojové úrovně předškoláka. Emocionální vazba je především k matce, dále volnější k sourozencům, otce spontánně nezmiňuje. K ostatním lidem se vztahuje zprvu odtažitě, velmi rychle, ale i až odbržděně, s důvěrou, egocentrické vnímání i prožívání. Schopnost poškozené nezletilé správně vnímat prožitky je výrazně limitována jejím vývojovým obdobím, ve kterém ale schopnost percepce, zapamatování i výbavnosti a reprodukce obsahuje především to, co dítě skutečně zažilo. Není schopna abstrakce. Specifická věrohodnost její výpovědi není narušena. Znamky lhavosti a konfabulace nebyly u nezletilé zjištěny. U poškozené nezletilé nebyly zjištěny projevy rozvinuté posttraumatické stresové poruchy, u sexuálního zneužívání je však prognóza značně nejistá. Zda a kdy se následky sexuálního zneužití projeví v jejím dalším vývoji, bude záležet i na tom, jaké bude další výchovné působení a péče o ni. Psychosexuální vývoj dítěte byl jednáním dospělé osoby výrazně narušen a vzorce chování, které bezesporu zažila, jsou narušeny oproti dětem, které tento zážitek předčasné sexualizace a upnutí pozornosti k této oblasti nemají. Popis průběhu žalované trestné činnosti je adekvátní věku i znalostem poškozené nezletilé z výchovného prostředí, ve kterém se pohybuje. Poškozená nezletilá trpí xxx xxx xxx xxx xxx xxx. Tyto poruchy ale nemají souvislost se žalovaným jednáním. S ohledem na zjištěné skutečnosti ve vývoji dítěte znalkyně považují za nezbytnou docházku poškozené nezletilé do předškolního zařízení a dohled OSPOD nad výchovou dětí v rodině.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

V hlavním líčení obě znalkyně závěry svého písemného posudku stvrdily, podrobně vysvětlily, proč dítě v batolícím věku jako byla fakticky nezletilá, není schopno abstrakce, a tudíž není schopno lži, a proto si poškozená při výslechu před vyšetřovatelkou nemohla vymýšlet. Vysvětlily, že by snadno poznaly, pokud by nezletilá lhala, což ověřovaly i na základě tzv. lži testu, poznalo by se i z toho, že při opakovaných dotazech by se vyšetřované dítě tzv. podřeklo. Jelikož dítě v tomto věku není schopno abstrakce, a nezletilá poškozená zvláště, nemohla si události vymyslet a to ani za situace, kdy znalkyně Dr. Procházková zpochybňovala tvrzení matky nezletilé o tom, že nezletilá nikdy nemohla matku s partnerem vidět při souloži, což znalkyně vystihla i rčením „dítě a čert nikdy nespí“. Pokud jde o výchovné prostředí nezletilé, není adekvátní, obrat „šukání“ nemusel být nezletilé neznámý z dřívějška. Znalkyně vysvětlila poruchu pozornosti nezletilé a k dotazu, zda tato porucha by mohla být například příčinou toho, že by si poškozená během dopoledne dne 3.2.2018 nevšimla, že jí obžalovaný přes oděv v pokoji, který obývá s rodinou v době, kdy sledovala pohádku na telefonu, sáhl do rozkroku přes kalhoty, odpověděla znalkyně, že porucha koncentrace pozornosti je vrozená, projevu je se organicky tak, že člověk se nemůže soustředit na jednu věc. Pokud jde o to, zda by si poškozená všimla osahávání přes kalhoty ze strany obžalovaného, a pokud ano, proč to při výslechu neuvedla, vysvětlila znalkyně, že je důležité, jaké přitom nezletilá zažívá emoce, pokud sledovala pohádku, nemusela vůbec jednání obžalovaného vnímat a později si vybavit, ale zcela jistě si vybavila události, při kterých prožívá tak negativní emoce, že volala matku o pomoc. Pokud jde o následky tr. činnosti obžalovaného vysvětlily znalkyně, proč u poškozené neshledaly posttraumatickou stresovou poruchu, přičemž ovšem nelze nyní určit, jaký dopad na psychiku poškozené bude mít tr. činnost obžalovaného v budoucnu. K tomu, co je popsáno ve zprávě OSPOD (čl. 242 – nahlížení do výstřihu pracovnice OSPOD a poté hlazení poprsí), stejně jako tvrzení rodičů o tom, že po datu 3.2.2018 nezl. poškozená dala pusu bratrovi mezi nohy, znalkyně Dr. Procházková vysvětlila, že toto vůbec nemusí být dopadem tr. činnosti na psychiku poškozené, neboť hlazení prsou matky je jednání dítěti vlastní, stejně tak mohla pozorovat, že matka dává pusu do rozkroku mladšímu synovi, jak matky často dělávají. Jde o projev náklonnosti rodičů vůči dítěti. Co se týče další péče o psychiku poškozené, tak není nezbytné, aby nezletilá navštěvovala psychologa, s ohledem na zjištěné závady chování poškozené ještě před datem 3.2.2018, považuje znalkyně za nejdůležitější, aby nezletilá byla zařazena co nejdříve mezi kolektiv vrstevníků, tedy do školky, do třídy vedené zkušenou pedagožkou.

Pokud jde o dopad jednání obžalovaného na psychiku poškozené a právě popsané tvrzení znalkyně o nutnosti vedení dítěte zkušenou pedagožkou, respektive o úroveň sociálního prostředí, v němž poškozená vyrůstá, tomu koresponduje i lékařská zpráva MUDr. Jany Š. ze dne 4.6.2018, z níž vyplývá, že pošk. nezl. E. K. byla na oddělení dětské psychiatrie Thomayerovy nemocnice vyšetřena 6. 3. 2015 na ambulanci, neboť si matka stěžovala na problémové chování dcery – neklid, afekty zlosti. Dne 25. 3. 2015 bylo nezletilé provedeno logopedické vyšetření. V době od 7. 9. do 11. 9. 2015 byla nezletilá krátce hospitalizována na oddělení dětské psychiatrie, pobyt byl však kvůli viróze přerušen. Nezletilá měla být rehospitalizována, rodiče se ale už neozvali a jejich telefonní číslo bylo nedostupné. Diagnóza při přijetí byla stanovena na smíšenou poruchu chování a emocí, malá stimulace v rodinném prostředí a výchovné zanedbání. Rodiče s nezletilou již na další kontroly nechodili.

Úroveň péče rodičů o psychiku poškozené soud zjistil i ze zprávy PhDr. Marie Koutkové, klinické psychologky, která na žádost rodičů dne 19. 1. 2015 vyšetřila pošk. nezl. E. K. se závěrem – instabilita, opoždění ve vývoji aktivní řeči. S rodiči byl prohovořen vhodný výchovný přístup a bylo domluveno, že se podle potřeby ozvou. Žádný další kontakt se ale již neuskutečnil.

Ze zprávy MČ Praha 10, OSPOD, ze dne 14. 5. 2018 vyplývá, že poškozená nezletilá bydlí s rodiči a sourozenci nezl. A., nar. xxx a nezl. D., nar. xxx, na ubytovně v Xxx. Po narození nezl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

E. neměli rodiče vhodné bytové podmínky. Z matčiny strany má pošk. nezl. dvě polorodé sestry, nezl. B. S., nar. xxx, a nezl. A. A. S., nar. xxx, které jsou v péči babičky Věry S.. S rodinou nejsou v kontaktu, matka s ohledem na nedostatek finančních prostředků nehradí na děti výživné. Dne 25. 3. 2015 sdělila matka, že nezletilá byla vyšetřena PhDr. Koutkovou a byla u ní diagnostikována ADHD. Dne 15. 2. 2017 sdělili rodiče nezletilé, že byl otec sankčně vyřazen z Úřadu práce, nedosáhli tak na dávky hmotné nouze a nezaplatili nájem. Proto se musela rodina přestěhovat na ubytovnu. Nezletilá byla dne 4. 9. 2017 přijata do MŠ xxx, kam však nezletilá chodila jen sporadicky, rodiče neuhradili stravné. S matkou bylo dojednáno objednání se do Psychologicko-pedagogické poradny v xxx, avšak pro minimální docházku nezletilé nebylo možno provést řádnou pedagogickou diagnostiku. Nezletilá projevuje empatii k mladším dětem, komunikace s vrstevníky jí však činí potíže a dostává se do konfliktů, zejména z důvodu absence zkušeností, jak situaci řešit. Pokyny učitelek více méně ignorovala a nereagovala na ně. Dne 12. 2. 2018 se od ředitelky MŠ dozvěděli, že otec zde oznámil znásilnění nezletilé a omluvil ji z docházky do MŠ až do konce školního roku. V lednu 2018 rodiče navázali spolupráci se sociální pracovnící Evou H. z neziskové organizace Střep za účelem podpory rodičovských kompetencí a nastavení hranic ve výchově. Dne 19. 2. 2018 jim otec nezletilé oznámil, že se nezletilá pomočuje, proto bylo v rodině provedeno sociální šetření. V průběhu šetření řekla nezletilá několikrát matce, že ji zabije a po napomenutí ze strany matky začala na matku prskat. Nezletilá cumlala dudlík mladší sestry D. a hrála si na miminko. Rodičům byl předán kontakt na DKC za účelem zajištění psychologické pomoci pro nezletilou. Při dalším sociálním šetření dne 7. 3. 2018 rodiče uvedli, že s DKC spolupracují, nezletilá se již nepomočuje a hledají nové bydlení. Nezletilá reagovala na sociální pracovníce dobře, hrála si s nimi a při hře se učila nová slova. Také při hře tahala sociální pracovníci za halenku, nahlížela jí do výstřihu, a pak jí začala hladit poprsí. Dne 19. 3. 2018 jim otec sdělil, že nezletilá při odpoledním odpočinku v posteli dala nezletilá mladšímu bratrovi pusku mezi nohy. Dne 3. 5. 2018 oznámil otec, že nezletilá bude spolu s bratrem navštěvovat MŠ xxx.

Duševní schopnosti obžalovaného v době tr. činnosti soud zjišťoval z písemného posudku i výsledku **znalců z odvětví psychiatrie, sexuologie a psychologie**, kteří v závěru svého písemného znaleckého posudku uvedli, že obžalovaný netrpí a netrpí a netrpěl duševní poruchou, ani není postižen trvalou a léčebně neovlivnitelnou vadou osobnosti. Vzhledem k opatřeným důkazům, kdy po skutku měl mít v krvi více jak 3 promile alkoholu a přesto byl schopen chodit po ubytovně, lze s pravděpodobností blížící se jistotě konstatovat, že obviněný požívá alkohol nadměrně a je na něm závislý, byť tato závislost není klinicky ani forenzně závažná. Obviněný zná účinky alkoholu na svůj organismus, jeho schopnost zdržet se požití alkoholu je a byla v důsledku závislosti jen mírně a forenzně nepodstatně snížena. Obviněný není závislý na jiných návykových látkách. Dne 3. 2. 2018 ve 12:30 hod. byl ve stavu těžké prosté opilosti, která měla forenzně významný vliv na jeho jednání. Znalci nezjistili, že by se obviněný nacházel ve stavu komplikované či patické opilosti. Obviněný je heterosexuálně nevyzrálý a je postižen forenzně nevýznamnou sexuální anomálií, nazývanou sexuální nevyzrálou nebo také psychosexuální infantilismus. Touto anomálií byl postižen i v předmětné době. Tato sexuální anomálie je u dospělého člověka již poruchou trvalou a převážně vrozenou. Projevuje se tím, že postižený člověk preferuje dospělé ženské objekty, ale je schopen sexuálních kontaktů i s objekty v pubertálních a prepubertálních dívek. Schopnost sexuálního kontaktu s prepubertální a pubertálními dětmi je v normě zcela nemožná (a to i v případě, že je takový člověk sexuálně frustrovaný). U obviněného může jít o náhražkové sexuálně motivované jednání v situaci, kdy nemá dospělou partnerku a je sexuálně frustrován. Pro sexuální nevyzrálou je z klinického a forenzního hlediska významné, že postižený člověk má svobodnou možnost volby mít sexuální kontakt s přiměřenými dospělými objekty, které jsou v případě obviněného dokonce objekty preferovanými. Jeho ovládací schopnost zdržet se sexuálního kontaktu s dětmi proto není forenzně významně narušena. Obviněný netrpí sexuální deviací, např. pedofilii, netrpí ani abnormní sexuální agresivitou. V předmětné době byly schopnosti rozpoznávací a ovládací u

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

obviněného v důsledku sexuální nezálosti a těžké prosté opilosti snížené podstatnou měrou, nebyly však vymizelé. Pokud by obviněný nebyl intoxikovaný alkoholem, byly by jeho rozpoznávací schopnosti zachovalé, neboť sexuální nezálost na ně neměla vliv. Kdyby nebyl intoxikovaný alkoholem, tak by jeho ovládací schopnosti byly v důsledku sexuální nezálosti snížené forenzně nepodstatně. Obviněný zná účinky alkoholu na svoji osobu, je schopen se zdržet jeho požívání. Jakmile začne alkohol požívat, je jeho schopnost kontrolovat průběh prožívání nespolehlivá. Sexuální vývoj obviněného je ukončen. Motivace jednání obviněného, bude-li mu prokázáno, byla sexuální. Obviněný je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a náležitě se hájit. Obviněný netrpí chorobnou agresivitou ani abnormní sexuální agresivitou, není osobou primárně dissociální. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný, proto znalci nenavrhují uložení ochranného psychiatrického nebo sexuologického léčení. Bylo by však žádoucí, aby se obviněný podrobil ústavní protialkoholní léčbě, k jejímuž výkonu je způsobilý. S ohledem na podmínky výkonu této léčby v ČR, kdy hlavním předpokladem úspěšnosti je velmi dobrá úroveň českého jazyka a dobré rodinné zázemí, bylo by vhodné, aby obviněný vykonal ochrannou psychiatrickou léčbu ústavní formou v Bulharsku. Možnost resocializace obviněného je do značné míry závislá na protialkoholním léčení, tedy na tom, zda bude obviněný abstinovat. Na základě psychologického vyšetření lze uzavřít, že se u posuzovaného aktuálně nevyskytují znaky, které by svědčily pro přítomnost psychického onemocnění v pravém slova smyslu. Osobnost je strukturována v rámci širší normy, zvýrazněny jsou rysy impulsivní, výbušné, emočně nestabilní. Kontakt s realitou je plně zachován. Je schopen se přizpůsobit novým podmínkám. Sklony k fobickým prožitkům, aktuálně přítomny mírně neurotické rysy. Patrná je nedostatečně zpracovaná vnitřní tenze. Je zaměřený vyváženě na mezilidský i materiální svět. Interpersonální kontakty navazuje s problémy, selhává v nich, jsou povrchního rázu, bez hlubší zaangażovanosti. Sociální svět nevnímá jako důležitý. Zcela chybí aktivní participace na pozitivních mezilidských vztazích, nesnaží se o jejich aktivní rozvoj. Místy sklony ke stylizaci. Naznačena je problematika ve vztahu k mateřské, potažmo ženské postavě, naznačena sexuální problematika. Agresivní rysy se snaží zcela potlačovat, a to i ve společensky akceptovatelných situacích, to zvyšuje vnitřní napětí. Frustrační tolerance je nízká, zvýrazněná prožitkovost. Emoce jsou volné, nedostatečně zpracované. V případě intenzivnější zátěže pravděpodobnost výbušné, impulsivní reakce bez racionální kontroly. Frustrační tolerance obviněného je výrazně snížená, emoce jsou nedostatečně zpracované, volné. Jednání je zvýšeně prožitkové. V případě intenzivnější zátěže lze předpokládat impulsivní, výbušné jednání bez dostatečné racionální kontroly. U obviněného je přítomná snaha po potlačení, místy stylizaci. Aktuální neverbální intelektové schopnosti se ve svém souhrnu nacházejí v pásmu průměru, výkon je vyrovnaný. Intelektové schopnosti nejsou v zátěži plně využity. Psychomotorické tempo a koncentrace pozornosti jsou v normě. Verbální schopnosti v pásmu normy. Paměťové schopnosti jsou na základě aktuálního vyšetření řazeny do pásma průměru. Aktuálně bez znaků organického postižení. V případě, že bude obviněnému prokázána vina s ohledem na trestnou činnost, z které je obviněn, lze z psychologického hlediska, po poradě se znalcem psychiatrem, konstatovat, že jeho event. jednání vedoucí ke spáchání vyšetřovaného trestného činu bylo motivováno sexuální anomálií, která se nazývá psychosexuální nezálost. Toto bylo výrazně podpořeno i snížením zábrán pod vlivem alkoholu. Obviněný je schopen zapojení do pracovního života, jeho pracovní kariéra je však nestabilní, proměnlivá. Pracovní zařazení neodpovídá jeho intelektovým schopnostem a vzdělání, hodnotí se jako ekonomický emigrant. Mezilidské vztahy jsou povrchní, v České republice je bez hlubších sociálních vazeb, ubytován je na ubytovně. Je bez aktivně provozovaných zálib, ve volném čase se věnuje zejména konzumaci alkoholu. Intenzivněji vázán zejména na svého otce, který je však v Bulharsku. Obviněný není osobností primárně impulsivně agresivní. Agresivní rysy se snaží výrazně potlačovat, a to i ve společensky akceptovatelných situacích. Toto potlačení zvyšuje jeho vnitřní tenzi. Ta se posléze projeví v impulsivním a výbušném jednání v zátěži. Ovládnutí sexuality je ovlivněno jeho sexuální anomálií a následně i v závislosti na alkoholu. Prognóza resocializace obviněného je průměrná až mírně

zhoršená v důsledku nestabilních sociálních vazeb, nestabilního zaměstnání, zhoršeného ukotvení ve společnosti, problematických osobnostních rysů (impulzivita, povrchové mezilidské vztahy), sexuální anomálie a v důsledku plného popírání skutku obviněným.

V hlavním líčení znalec Mudr. Procházka svůj předchozí náhled na efektivnost ústavní protialkoholní léčby na území ČR korigoval, poté, co byl soudem seznámen s touto částí výpovědi obžalovaného, v níž v úvodu hlavního líčení nejen popsal svoji znalost češtiny, ale i to, že sice otec žije v Bulharsku, zato syn v Londýně a sestra v Německu a se všemi je v kontaktu, jakož zejména svůj náhled na nutnost se protialkoholně léčit, který získal ve vazbě při rozhovoru s psychologkou.

Na základě závěrů jmenovaných znalců soud dospěl k závěru, že obžalovaný v době tr. činnosti byl za své jednání plně trestně odpovědný.

Jednání obžalovaného soud po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě a především v jejich vzájemné souvislosti posoudil stejně jako obžaloba, tedy jako znásilnění ve smyslu § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm.a) tr. zákoníku, k čemuž soud dodává, že nemá důvod pochybovat o tom, že obžalovaný krom jednání popsaného v obžalobě, poškozenou zneužil i tím, že svým obnaženým přirozením kontaktoval přirození poškozené tak, aby jí neublížil, tedy tak, aby nepronikl panenskou blánou, což je rovněž způsob srovnatelný se souloží vykonaný na dítěti mladším 15 let. Pokud jde o subjektivní stránku jednání obžalovaného, ten sám potvrdil, že ji odhadoval na 5-6 let, její věk byl jednoznačně patrný jak z její vizáže, tak z jejího chování, které odpovídalo chování dítěte ještě mladšího, než byla poškozená, navíc obžalovaný znal poškozenou již cca 3 roky. Je tak mimo vší pochybnost, že obžalovaný ke svému protiprávnímu jednání zneužil dítě v tak nízkém věku, že nebylo schopno vůbec posoudit dopad jednání obžalovaného, toto jednání vyhodnotit a zejména vlastní silou překonat jednání obžalovaného, přičemž jedinou možnou obranou ze strany nezletilého dítěte bylo volání své matky, volání o pomoc, které našťastí svědek Antonín P. uslyšel a pomoc přivolal.

Pokud jde o věrohodnost výpovědi poškozené, soud již vpředu zdůraznil, že nic nenasvědčuje tomu, že by šlo o předem naučenou výpověď, o čemž krom výpovědi znalkyň svědčí přepis její výpovědi např. na str. 131, 134 a 135, kdy poškozená opakovaně potvrzuje, že jí obžalovaný nenutil, aby ho olízovala a dotýkala se ho. Pokud jde o počátek incidentu - jak se dostala poškozená do pokoje obžalovaného (viz přepis na str. 134 shora - zde poškozená líčí událost zcela shodně jako svědek P. v přípravném řízení (viz čl. 146). Pokud jde o věrohodnost výpovědi poškozené, o níž - jak již vpředu řečeno - znalkyň z důvodů v hlavním líčení podrobně rozvedených nepochybují, tak k tomu soud dodává, že i na DVD je vidět, jak poškozená naznačuje pohyby obžalovaného při souloží, což shodně popsala mimo jiné ve své výpovědi svědkyně K. jako vlnění a jelikož současně opakovaně nezletilá popsala ztopořený pohlavní úd obžalovaného včetně jeho barvy, soud nepochybuje o tom, že obžalovaný v pokoji, kdy zamkl, si penis obnažil a v určité chvíli si na poškozenou i lehl a pohyboval pánví. Vzhledem k tomu, že z gynekologického vyšetření vyplývá, že nezletilá má neporušenou panenskou blánu, lze dovodit, že obžalovaný se nepokoušel o klasickou soulož s poškozenou. Otázkou zůstává, jak intenzivní bylo toto další - kromě olizování přirození poškozené - jednání obžalovaného a jak dlouho trvalo. Že k němu nepochybně došlo, vyplývá i z výpovědi znalkyň z oboru dětské psychiatrie a psychologie u hlavního líčení, kdy zdůraznily, že i pokud by poškozená viděla dříve soulož rodičů, ve chvíli, kdy byla vyslýchána by nebyla schopna abstrakce a nebyla by schopna dosadit tyto svoje znalosti do odpovědí na otázky vyšetřovatelky. K tomu soud připomíná, že věrohodnost výpovědi poškozené zesiluje i ten fakt, že poškozená na opakované otázky ohledně toho, zda po ní obžalovaný požadoval, aby ona sama se ho nějakým způsobem dotýkala, opakovaně odpověděl záporně a zejména za důležitý považuje soud závěr výslechu poškozené, z něhož vyplývá, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

poškozená vůbec nemá ponětí o tom, jaký význam její výpověď má pro tr. stíhání obžalovaného. Z toho vyplývá, že poškozená při výslechu před vyšetřovatelkou neměla vůbec žádný motiv obžalovanému svojí výpovědi uškodit.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval dle § 37, 39 tr. zákoníku při samozřejmém hodnocení polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu § 41 a 42 tr. zákoníku.

Na straně obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost ve smyslu § 41 tr. zákoníku, a to ani dle § 41 písm. o) tr. zákoníku, neboť na obžalovaného je sice nutno hledět jako by dosud nebyl soudně trestán, což ovšem nemůže negovat fakt, že se na území ČR již dopustil jednání, které bylo nutno kvalifikovat jako tr. čin dle § 171 odst. 1 písm.c) tr. zákona, za což byl rozsudkem z 20.1.2005 Obvodním soudem pro Prahu 4 odsouzen, byť jde o tr. činnost s ohledem na výši uloženého trestu nižší závažnosti, ovšem spáchanou též v souvislosti s požíváním alkoholu.

Za vedení řádného způsobu života nelze považovat ani svědky popisované opakované chování obžalovaného v době, kdy byl pod vlivem alkoholu, což bylo často.

Z přitěžujících okolností na straně obžalovaného soud shledat přitěžující okolnost dle § 42 písm.a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný se jednání dopustil s rozmyslem, když úmyslně zatahl nezletilou do svého pokoje, který zamkl, žádnou jinou přitěžující okolnost soud na straně obžalovaného neshledal, neboť přitěžující okolnost dle § 42 písm. h) tr. zákona je již obsažena v samotné právní kvalifikaci jeho jednání a pokud jde o případný následek, tj. dopad na psychiku poškozené, tento v současné době s ohledem na vyjádření znalkyň z oboru dětské psychiatrie a psychologie nelze odhadnout.

Soud ukládal obžalovanému trest v rámci tr. sazby odst. 3 § 185 tr. zákoníku, jež umožňuje uložit trest v sazbě od 5 – 12 let. Po zvážení všech okolností uložil soud obžalovanému trest na samé spodní hranici tr. sazby, pro jeho výkon ho zařadil do věznice s ostrahou. Nadto soud uložil obžalovanému trest vyhoštění z území ČR na dobu 10 let, což soud společně s uloženou ústavní protialkoholní léčbou, o jejíž nutnosti je přesvědčen i sám obžalovaný, soud považuje za přiměřenou dobu ochrany občanů na území ČR před případnou další tr. činností obžalovaného. Pokud jde o trest odnětí svobody, soud s přihlédnutím k věku obžalovaného a jeho dosavadní trestní minulosti, z níž vyplývá, že byl od roku 1998 na území ČR odsouzen pouze pro řízení pod vlivem alkoholu k trestu, z něhož se již osvědčil, zvažoval, zda v případě obžalovaného neexistují okolnosti, pro které by dle § 58 odst. 1 tr. zákoníku bylo možno uložit trest pod dolní hranicí zákonné tr. sazby. Soud ale žádné okolnosti případu, nebo poměry obžalovaného, které by umožňovaly mimořádné snížení trestu odnětí svobody neshledal, pokud jde o okolnosti případu, nelze přehlédnout, že obžalovaný sice nezletilou nezranil, ani nebyla u ní konstatována posttraumatická stresová porucha, na druhou stranu přE.žuje fakt, že se této závažné tr. činnosti dopustil na dítěti mladším 15 let, a sice na dítěti 5 let s mentální úrovní dítěte ve věku tří let, čehož si byl vědom i obžalovaný, navíc vůči dítěti, s jehož rodinou se znal tři roky, a které mu proto věřilo. Není podstatné, že obžalovaný se této, jistě v jeho životě mimořádné tr. činnosti dopustil pod vlivem alkoholu, neboť ovlivnění alkoholem je u podobných případů spíše pravidlem než výjimkou, nadto ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie vyplývá, že především následkem požitého alkoholu, nikoli v důsledku sexuální nevyzrálosti, měl obžalovaný v době tr. činnosti schopnosti rozpoznávací a ovládací snížené podstatnou měrou, nikoliv však vymizelé, přičemž jeho schopnost zdržet se požití alkoholu byla jen nepodstatně snížena vzhledem k závislosti obžalovaného na alkoholu. Pokud by obžalovaný nebyl intoxikován alkoholem, byly by jeho rozpoznávací schopnosti zachovalé a jeho ovládací schopnosti by byly v důsledku sexuální nE.zrálosti sníženy nepodstatně. Je tedy zřejmé, že obžalovaný nejenže je za své jednání

trestně odpovědný, ale je též zřejmé, že si v okamžiku páchání trestné činnosti uvědomoval, co dělá, o čemž svědčí i jeho pokyn vůči nezletilé, aby se oblékla předtím, než její matce odemkl. O tom, že jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti nebyly podstatnou měrou sníženy, svědčí i další jednání obžalovaného po činu, kdy si přítomností svědkyní B. ve svém pokoji zajišťoval budoucí alibi. Okolnosti ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zkoníku, ani polehčující okolnosti dle § 41 písm. l) tr. zákoníku nemůže být ani to, že obžalovaný v hlavním líčení nevyloučil, že se tr. činu dopustil. Takové vyjádření obžalovaného nelze považovat ani za doznání k tr. činnosti a rozhodně není okolností pro postup dle § 58 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému naopak přitěžuje fakt, že ve svém jednání proti nezletilé neustal ve chvíli, kdy poprvé zavolala o pomoc.

Přes právě řečené, soud obžalovanému neuložil trest vyšší, neboť má za to, že obžalovaný, pokud by nebyl ovlivněn alkoholem, by se této tr. činnosti nedopustil, a proto se lze domnívat, že trest uložený na samé spodní hranici tr. sazby je v kombinaci s uloženou ústavní protialkoholní léčbou a trestem vyhoštění dostatečný.

Soud navíc obžalovanému ve smyslu § 228 odst. 1 tr. řádu uložil, aby nezletilé poškozené uhradil nemajetkovou újmu ve výši 20 000 Kč, neboť tuto sumu soud považuje za adekvátní jak finanční situaci obžalovaného, tak především faktu, že do doby zahájení hlavního líčení ani v průběhu dokazování zmocněnkyně poškozené výši požadované částky za nemajetkovou újmu ničím nezdůvodnila (až v závěrečné řeči zmínila, že peníze by matka použila na psychický a osobnostní vývoj nezletilé, neboť vše něco stojí), čímž měl soud značně ztíženou pozici ohledně dokazování přiměřené výše této újmy. Soud v této souvislosti vycházel z odpovědi matky poškozené na otázku, jakým způsobem byla výše nemajetkové újmy stanovena, k čemuž matka poškozené pouze uvedla, že částku navrhla zmocněnkyně poškozené. Dále soud vycházel především ze zpráv OSPOD, jakož i lékařských zpráv vpředu citovaných a znaleckého zkoumání duševního stavu nezletilé, především z výpovědi znalkyň z oboru dětské psychiatrie a psychologie u hlavního líčení, přičemž z kombinace těchto důkazů vyplývá, že pedagogická, případně i psychologická pomoc v budoucnu pro poškozenou je důležitá nikoliv s ohledem na eliminaci následků tr. činnosti, ale především pro usměrnění chování nezletilé, k čemuž měli rodiče nezletilé možnost již před datem 3.2.2018, ovšem nabízená vyšetření opakovaně nevyužili, na další schůzky se již nedostavili a s lékařkami již nekomunikovali, přestože veškeá tato nabízená péče byla bezplatná. Na druhou stranu je zřejmé, že obžalovaný svým jednáním zasáhl do přirozených práv poškozené, a proto soud při určení výše náhrady nemajetkové újmy vycházel z ustanovení § 2955 a 2956 občanského zákoníku. Jelikož soud po zvážení všech okolností považuje za přiměřenou náhradu nemajetkové újmy částku 20 000 Kč, odkázal poškozenou zastoupenou její zmocněnkyní se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení kopie jeho písemného vyhotovení. O odvolání, jež má odkladný účinek a podává se prostřednictvím zdejšího soudu, by rozhodoval Vrchní soud v Praze.

Odvolání musí být v osmidenní lhůtě odůvodněno také tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku; obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká; zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout odvoláním i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

V Praze dne 5. září 2018

JUDr. Veronika Čeplová, v.r.
předsedkyně senátu